

Ve své práci se snažím analyzovat válečné události roku 1813, které se bezprostředně odehrály na našem území. Důraz jsem kladl zejména na ohlasy událostí u venkovského i městského obyvatelstva. Klíčové otázky tedy zněly – jakým způsobem obyvatelé nahlíželi a jak chápali velké válečné události své doby. Stranou zájmu však nezůstala ani reflexe hospodářských obtíží vzniklých vojenskými akcemi, či prostými průchody vojsk. Z pochopitelných důvodů jsem se zaměřil na obyvatele převážně severočeského regionu. Ukázalo se, že válka je u prostého člověka počátku 19.století stále ještě vnímána jako „boží úděl“, či jako „rozmar mocných“. Její destruktivní horizont si tehdejší lidé uvědomovali jen potud, pokud se jich přímo dotýkal. Dá se říci, že míra odsouzení a nářků je nepřímo úměrná vzdálenosti mezi místy bojů a průchodů vojsk a bydlištěm osoby, jenž je projevuje. I přes válečné útrapy a hospodářské vyčerpání se velmi brzy poté, co boje ustaly, opět objevují v zápisech písmáků a farních kronik, zprávy z běžného života, např. o přírodních cyklech nebo o kvalitách sklizně. Což byly nepochybně události, které měly pro tehdejšího člověka prvořadý význam.